

1797

1777 17

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI

AN

QVAERELA INOFFICIOSI
TESTAMENTI COMPETAT IVDAEO
A FRATRE CHRISTIANO VEL PRAETE-
RITO, VEL EXHEREDATO TVRPI
PERSONA PRAELATA

QVAM

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBL. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRG.
SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XXVI. FEBR. ANNO CIOIDCCLXXVII.

DEFENDET

CHRISTIANVS ANDREAS PANZER

ELTERLEIN MONT,

LIPSIÆ

EX OFFICINA WALTHERIA.

QUESTIO

DE REBUS CONTRAVERSIS

AN

QUAERITUR A INOFFICIOSO

TESTAMENTI COMPLETAT IN DATO

A GRATIA CHRISTIANO VEL PRINCE

NIPO VEL HIERONIMO VEL

PERSONA TRACTATA

QUAM

ILLUSTRIS ELECTORUM ORDINIS GRATIA

FRASIDE

D. CHRISTIANO HIERONIMO

PROFESSORI PRAECEPTORI

ET SOCIETATI ACADEMIAE

SCIENTIAE

IN ACADEMIA JURIDICA

DE REBUS CONTRAVERSIS

DE REBUS

CHRISTIANUS ANDREAS KANZLER

FRASIDE

EX OFFICINA WALTHERII

AN
QVAERELA INOFFICIOSI
TESTAMENTI COMPETAT IVDAEO A FRA-
TRE CHRISTIANO VEL PRAETERITO, VEL
EXHEREDATO TURPI PERSONA
PRAELATA.

§. I.

Saepe mirabar HEINECCIVM, qui et in *Instit. L. II. Tit. XVIII. §. 581.* * et in *Antiquitatibus L. II. Tit. XVII. §. IX.* quasi quidquam lippis tonsoribusue notum adfirmat, quaerelam inofficiosi testamenti etiam amicis datam fuisse autore aduocato VALERIO MAXIMO *memorab. L. VII. c. 7.* Sane si omnes, quas retulit species *Valerius*, peruideas, nulla est, qua ab amico amici testamentum impugnatur. Prima enim species agit de filio impugnante patris testamentum in quo, quod mortuum putauerat, extraneos heredes instituerat. Altera impugnatur testamentum patris naturalis a filio alii in adoptionem dato. Tertia exhibet infantem

2 a pa-

a patre exheredatum. Quarta habet filios praeteritos a matre. Quinta ficit patrem a filio in adoptionem dato exheredatum. Sexta expresse habet mentionem bonorum possessionis secundum tabulas. Septima demum de negata bonorum possessione secundum tabulas testamenti. Praeterea vix exemplum est, quod de quaerela inofficiosi ipsa agit. Nam vel nullitatis quaerela rescissum videmus testamentum, vel extraordinariam bonorum possessionem relatam habemus. Imo non videor aberrare, si affirmem veteres autores non Iureconsultos confudisse interdum quaerelam inofficiosi testamenti cum bonorum possessione maxime contra tabulas. Et amplius huic Heineccianae opinioni videtur aduersari sententia VLPIANI in L. 6. §. 1. ꝛ. de inoff. testam. Scribit enim: *Si quis ex his personis, quae ad successionem ab intestato non admittuntur, de inofficioso egerit, (nemo enim eum repellit) et CASV obtinuerit: non ei profit victoria, sed his, qui habent ab intestato successionem: nam intestatum patrem familias facit.*

§. II.

An vero fratribus data fuerit inofficiosi quaerela iure veteri, dubitari posset, ni VLPIANVS L. 1. ff. de inoff. testam. contrarium adfirmaret: Ait: *Sciendum est, frequentes esse inofficiosi querelas omnibus enim tam parentibus, quam liberis de inofficioso licet disputare. Cognati enim proprii, qui sunt ultra FRATREM, melius facerent, si se sumptibus inanibus non vexarent, cum obtinere spem non haberent.* Ad hanc sententiam extat rescriptum DIOCLETIANI et MAXIMIANI AA. Alexandro datum: *Fratris vel Sororis filii, patrum vel*

auunculi, amitae etiam et materterae testamentum inofficiojum frustra dicunt, cum nemo eorum, qui ex transuersa linea veniunt, exceptis FRATRE et SORORE ad inofficiosam quaerelam admittatur. caet. Caeterum in quibus speciebus haec quaerela fratribus data fuerit, non liquet, donec Species Rescripto determinaret CONSTANTINVS A. Rescripsit enim Verino in L. 27. C. de inoffic. testam. Fratres vel Sorores uterini ab inofficiosi actione contra testamentum fratris vel sororis penitus arceantur: Consanguinei autem durante agnatione vel non contra testamentum fratris sui vel sororis de inofficioso quaestionem mouere possunt, si scripti heredes infamiae vel turpitudinis, vel leuis notae macula adspergantur, vel liberti, qui perperam et non bene merentes maximisque beneficiis suum Patronum adsecuti, instituti sunt: excepto seruo necessario herede instituto. Tandem exheredationis causas determinauit IVSTINIANVS in Nouel. XXII. cap. 47. ex quibus adeo turpis persona atque infamis heres scribi poterat, ita vt quaerela a fratre vel sorore institui haud posset.

§. III.

Haec autem quaerela remedium erat, quo frater vel soror cui nulla turpitudinis, infamiae aut leuis notae macula obiici posset vel plane praeteritus vel citra iustam causam exheredatus fratris testamentum in quo turpis persona instituta, rescindebatur, vt causa ad intestatam successionem sublato omni testamento veniret. Non ergo agebat Soror non minus leuis persona, ac ea, quae a fratre heres scripta. Neque agebat, Soror vel Frater, si vel testatori Fratri vitae infidias, aut criminis accusa-

tionem aut bonis iacturam inferre ausus sit. Alias sane non agnoscit causas lex. Non vrgeo controuersiam, an haec quaestio inofficiosi fratri vterino vel forori *vterinae* concedi ex Nouellarum iuris rationibus possit, Bene memor multos esse doctos homines, qui negant vterinis quaerelam. Sed ex regula CONSTANTINI in *L. 27. C. de inoffic. testam.* quae adhuc causam habet in *L. 6. §. 1. π. de querel. inoffic. verbis: qui habent ab intestato successionem*, non iudicarem ob sublatam differentiam cognatorum ab agnatis. Competit enim iure nouo et verinis successio intestata, quae ante ex Lege tanquam cognatis vterinis fratribus dari haud poterat.

§. IV.

Iam ad ipsam speciem. Conuersus ex Iudaeis ad Sacra Christianorum condit testamentum moribundus, inque eo testamento personam turpem et infamem heredem scripsit. Post moritur. Habet in viuis adhuc germanum fratrem, qui vero a suae gentis sacris haud transit, sed Iudaicis ritibus adhuc inhaeret. Erat hic vel praeteritus, vel quod adhuc Iudaeus esset, exheredatus, quaerebatur: vtrum iuste exheredatus videatur vel praeteritus, an vero quaerela inofficiosi impugnare possit fratris Christiani demortui testamentum.

§. V.

Non est noua illa persequendi ratio omnes, qui in fide et conscientia vel ex conuictione, vel ex praeconcepta opinione, vel etiam ex superstitione abominanda dissentiunt. Verus est *Corn van BYNKERSHOEK* Diatr. *de Religion.*

gion. peregrin. diff. II. qui odium religionis diuersae ex Aegypto deducit, atque adfirmat ex Aegypto Iudaeos in Syriam deportasse. Traducis ope, vt alia, ad alias venit gentes, imo ipsam inquinauit Christianam ecclesiam repugnantibus praeceptis Saluatoris sanctissimi, qui amorem proximi et adeo dissentientium suis commendauit. Non ergo mirum grauissimas persecutiones a Christi adseclis illatas per omnes prope terras esse Iudaeis, forsan diuina adeo prouidentia permittente, quod missum Messiam reiecerant. Quam leuissimi homines habiti Iudaei in Germania, docet sola appellatio Reichs-Cammerfuechte. Non est, vt odium et famae bonae defectum Iudaeorum late describam. Satis fit, notasse FRANCKENSTEINII *diff. de singularibus quibusdam iuribus circa Iudaeos.* BECKIUM *de Iure Iudaeorum.* BOEHMER *de Caut. Iudaeor. tolerant.* WAGENSEIL *de Iudaeis.* Quare posset forsan concludi, cum ex moribus et adeo ex *Iure Canonico* leuissimi et seruilis notae homines, quibus omnis honor et fama negatur habendi Iudaei, fratrem Iudaeum in supra dicta specie non posse agere inofficiosi testamenti, quippe frater, qui aeque turpitudine et leui macula laborat, agere iure non posset.

§. VI.

Sed hac causa non obstante, contrariam veram dicam sententiam. Sicuti enim absurda est opinio Iuris Canonici atque ab hierarchia Papali dependens, quam Protestantium sanior schola nunquam probare potest, ob Christi contrariam doctrinam; ita promiscue ex eo tantum, quod, quam habet Religionem, veram putat, alios dissentientes errantes existimat, leuem et infamem habere

bere alterum, omni sanæ repugnat rationi. Cum enim infamiae et causæ et effectus ex ciuilibus veniant institutis, ipsa vero ciuitas nunquam conscientiae humanae imperare potest, quod solus DEVS conscientiae humanae imperet; ita ob solam religionem et in fide defensum, nisi alia vel turpia iniustaque facta committantur, quae turpitudinem vel infamiam pareant, nemo nec infamis nec leuis habendus. Et cum tolerantia concessa subditos faciat, quorum est, viuere ad praescripta legum, necesse est, vt legum et iurium beneficia subditis communia omnes fruantur, qui sunt subditi: Recte itaque Iudaei subditi, qui ad leges viuere tenentur, ex legibus quoque iudicari debent. Quapropter arbitrator, cum Iudaeus ex sola religione infamis aut turpis vel leuis non sit, imo haud raro bonum agat ciuem, si a fratre Christiano factio vel praeteritus, vel exheredatus sit turpi vel praelata leui persona, recte eundem *inofficiosi quaerela* fratris Christiani testamentum rescindere posse. Et placent quae in simili causa de donatione inofficiosa fratris Christiani in turpem personam a Iudaeo reuocanda disputauit GEORG. LVDOV. BOEHMER in *Elect. Iur. ciuil. Exerc. IX, §. 5.*

Leipzig, Diss., 1777 A-0

ULB Halle

004 568 583

3

fb
sb:

1777 17

Farbkarte #13

B.I.G.

STIO

TROVERSI

N

INOFFICIOSI

MPETAT IVDAEO

ANO VEL PRAETE-

EREDATO TVRPI

PRAELATA

AM

M ORDINIS GRATIA

SIDE

HENR. BREVNING

. IVR. NAT. ET GENT.

TERAR. DVISBVRG.

CIO

IO IVRIDICO

INO CIOIDCCLXXVII.

NDET

NDREAS PANZER

IN MONT.

SIAE

WALTHERIA.